

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 406 ■ 18 Ocak 2011 ■ Fiyatı: 1 TL

ÖZGÜRLÜK İSTEYENLER KAZANDI

Tunus ayaklandı diktatör kaçtı

Tunus halkı 4 hafta boyunca direndi. Polis terörüne, üzerine ateş açılmasına rağmen diktatörlüğü protesto etti. Özgürlük istedi.

Tunus halkı sadece Bin Ali diktatörlüğünü yıkmadı, tüm Ortadoğu diktatörlerine, şeyhlerine ve krallarına korku salan bir mesaj yolladı. Sıra size geliyor!

Arap Egemen sınıfları Tunus'a korku ile bakarken, Arap halkları sevinçle, dayanışma ile bakıyor.

Emperyalist güçler son ana kadar diktatörü destekledi, şimdi ise itidal tavsiye ediyor. Bin Ali döneminin yöneticileri iktidarı yeniden kazanmaya çalışıyor. Eski başbakan yine görevde.

Ordu onun yanında.

Askerler sokaklarda hala göstericilere ateş açıyor. Başkent'in en önemli caddelerinde göstericilerle polis ve ordu birlikleri çatışıyor.

Halk mahallelerde savunma birlikleri kuruyor.

Aleviler
hükümete
kızgın
s. 2

“KCK davası”
Yargılanan
Kürt halkı
s. 3

Stalinizme
giden yolu
Lenin mi açtı?
s. 7

19 Ocak'ta
saat 3'te
vurulduğu
yerde,
AGOS'un
önündeyiz

DurDe
durde@googlegroups.com
0535 - 885 76 15

WikiLeaks:**İncirlik Üssü CIA'ye kullandırıldı**

2002-2006 yılları arasında Türk hava sahası CIA'ye açıldı mı?

Norveç'te yayınlanan Aftenposten ve Almanya'da yayınlanan Die Welt, WikiLeaks'in yayınladığı ABD gizli belgelerinde söz konusu dönemde Adana İncirlik'teki üstten kalkan CIA uçaklarının 24 uçuş yaptığını açıkladı.

"ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Wilson'un yazdığı ve yabancıların okumasını yasak olduğu" ifade edilen, Büyükelçi Wilson'un 8 Haziran 2006 tarihinde bugün ABD Hava Kuvvetleri Komutanı olan Norton A. Schwartz'a gönderdiği tahmin edilen raporda

"Türk Silahlı Kuvvetleri bize İncirlik'i, 2002 yılından itibaren 'Fundamental Justice' operasyonu çerçevesinde tutuklu nakillerinde yakıt ikmali için kullanmamıza izin veriyordu. Ancak bu izni 2006 yılının Şubat ayında kaldırdı" sözleri yer alıyor.

CIA uçaklarıyla Irak ve çeşitli Ortadoğu ülkelerinden gözaltına alınanların Guantanamo Kampı'na nakledildiği biliniyor.

AKP hükümeti ise İncirlik Üssü'nün CIA uçaklarına açıldığı iddialarını reddetmişti. AKP, İncirlik Üssü'nde bulunan nükleer bombalarının da varlığını gizlemiş ve gizli karar-nameler yayınlamak üssün ABD güçleri tarafından kullanılmasına izin vermişti

İncirlik Üssü'nün CIA uçaklarına 4 yıl boyunca açık tutulması, Irak'ın işgaline ve Ortadoğu'da kan dökken ABD politikalarına destek vermek anlamına geliyor. 1 Mart 2003'te Türkiye'nin Irak işgaline katılma tezkeresi halkın çoğunluğu tarafından reddedilmişti. WikiLeaks belgeleri halkın isteğine rağmen AKP'nin ABD savaş makinesiyile gizli anlaşmaları uyguladığını gözler önüne serdi.

İncirlik Üssü'nün CIA uçaklarına 4 yıl boyunca açık tutulması, Irak'ın işgaline ve Ortadoğu'da kan dökken ABD politikalarına destek vermek anlamına geliyor. 1 Mart 2003'te Türkiye'nin Irak işgaline katılma tezkeresi halkın çoğunluğu tarafından reddedilmişti. WikiLeaks belgeleri halkın isteğine rağmen AKP'nin ABD savaş makinesiyile gizli anlaşmaları uyguladığını gözler önüne serdi.

İncirlik Üssü'nün CIA uçaklarına 4 yıl boyunca açık tutulması, Irak'ın işgaline ve Ortadoğu'da kan dökken ABD politikalarına destek vermek anlamına geliyor. 1 Mart 2003'te Türkiye'nin Irak işgaline katılma tezkeresi halkın çoğunluğu tarafından reddedilmişti. WikiLeaks belgeleri halkın isteğine rağmen AKP'nin ABD savaş makinesiyile gizli anlaşmaları uyguladığını gözler önüne serdi.

25.81
milyon km²
Atmosferde ozon deliğine neden olan CFC gazları sınırlandırılmamasına rağmen 1982'de 6.27 milyon km² olan ozon büyüklüğü 2010'da 25.81 milyon km²'ye ulaştı.

Hrant Dink suikastında Jandarma'nın rolü

Hrant Dink cinayetinin ardından dört yıl geçti. Oğün Samast ve Yasin Hayal'in yargılandığı davada, cinayetin asıl sorumlularının ortaya çıkartılması için ciddi bir adım atılmadı.

Hrant Dink cinayetinde jandarmanın rolü hala esrarını koruyor. Jandarmanın cinayetteki rolünde kil-it isim katillerle ve çevreleriyle sürekli görüşen Astsubay Satılmış Şahin.

Bugün gazetesi yazarı Adem Yavuz Arslan'ın yeni çıkan kitabı 'Bir Ermeni Var- Hrant Dink Operasyonu'nun Şifreleri'

kitabında Hrant Dink cinayeti soruşturmasında olayın Jandarma boyutunun özellikle örtbas edilme-ye çalışıldığını ileri sürüyor. Arslan, kitapta hem İçişleri, hem Jandarma, hem de Başbakanlığın; Jandarma muhbiri Erhan Tuncel'in ve ev arkadaşı Tuncay Uzunaldın Jandarma bağlantısı olan Satılmış Şahin ile ilişkisini örtbas etmeye çalışıldığını iddia ediyor.

Pelitli Asayiş'de çalışan Astsubay Satılmış Şahin Dink cinayetinde adı geçen herkesi tanıyor. Erhan

Tuncel'in ev arkadaşı Tuncay Uzunaldı ile neredeyse her gün görüşürken, Oğün Samast'ın cinayet için silah aradığı sürede görüştüğü Ahmet Faruk Aydoğdu'da Satılmış Şahin'in arkadaşı. Şahin ayrıca, 17 Şubat 2006'da Trabzon polisinin İstanbul'a Hrant'ın öldürüleceğini bildirmesinden önce Erhan Tuncel ile bir gece yarısı buluşuyor.

Oğün Samast ile Satılmış Şahin arasındaki ilişkide en önemli noktalarından biri ise Satılmış Şahin'in Dink cinayetinin işlediği günden

bir gün önce İstanbul Bayrampaşa'da olması.

Şahin 18 Ocak "görev için" İstanbul'dayken Oğün Samast ile görüşüp görüşmediği bilinmiyor, çünkü Samast o günü "hatırlamıyor." Hrant Dink cinayetinde sonuna kadar gidilmesi için, Jandarma komutanlığı dâhil tüm kurumların soruşturulması için daha güçlü bir ses çıkarılması gerekiyor.

Alevi Kurultay'ından hükümete çağrı

Ankara'da toplanan ve 10 bin kişinin katıldığı Alevi Kurultay'ında AKP hükümetinin Alevi Açılımı serçe eleştirildi. Kurultay sonuç bildirgesinde Alevilerin talepleri şöyle sıralandı:

Zorunlu din dersleri kaldırılmalı, Diyanet İşleri Başkanlığı kapatılmalı, Madımak müze yapılsın, Cemevleri'ne yasal ibadethane statüsü verilsin, asimilasyona son verilsin.

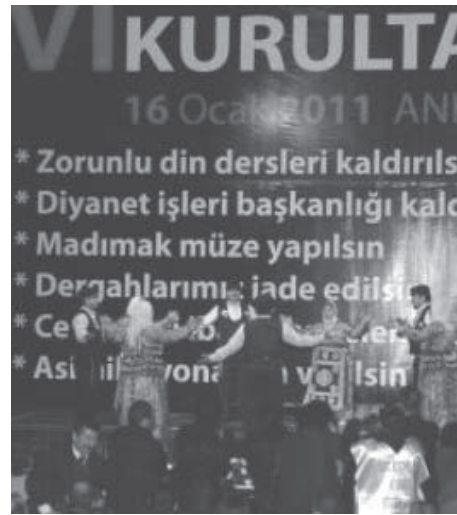
Alevi Kurultay'ı sonuç bildirgesinde Kürt sorununun siyasal ve barışçıl çözümü talep edildi, Kürtlerin kültürel kimliklerinin tanınması ve anadil yasağının son bulması istendi.

Kurultay sonuç bildirge-

si hükümete yapılan çağrı ile son buldu:

Alevilerin talepleri açık ve nettir. Talepleri dinlemek ve karşılamak iddiasıyla Alevi açılımına giren hükümet, Alevi Çalıştay'ı adı altında düzenlediği toplantıların tutanaklarını ve sonuç raporunu bir an önce kamuoyuna açıklamalıdır.

Bugün burada Büyük Alevi Kurulta-yı'nda bir araya gelen biz Aleviler, bundan sonra gerçekleştireceğimiz kurultaylarla da AKP iktidarının ve genel olarak da iktidarların Alevilere yönelik politika ve uygulamalarının takipçisi olacağımızı beyan ederiz.

Hizbulkontraları kim serbest bıraktı?

Yargıtay'ın tutukluluk sürelerini düzenleyen kararnameyi sonucu serbest bırakılan 938 kişiden 10'u Hizbulkontra örgütünün lider ve üyeleri idi.

Hizbulkontra, Kürdistan'daki JİTEM tarafından desteklenen, silahlandırılan, göz yumulan paramiliter bir güçtü. Devletin Hizbulkontra canavarını yaratmaktaki amacı dindar bir halk olan Kürtleri bölmek, bir kısmını "komünist" ve "ateist" olarak niteledikleri PKK'ye karşı kıskırtmaktı. 1990'larda devlet askerine

polisine Kürtleri infaz emri verirken, Hizbulkontra üyeleri de satırlarla, kurşunlarla, domuz bağlarıyla Kürt halkının karşısına çıkarıldılar.

Tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır bırakılmaz firar eden Hizbulkontra üyeleri 138 kişinin ölümünden sorumlu olarak 10 yıldır haklarında kesinleşmiş bir hüküm bulunmuyor.

17 bin faili meçhul cinayeti, JİTEM'i, kirli savaşı görmezlikten gelen yargı Hizbulkontra üyelerinin de suçlarını bulamamıştı.

Hizbulkontra'yı cezalandırmayan yargı katilleri serbest bırakarak yeni provokasyonların ve cinayetlerin önünü açtı.

Sorumlu sadece Yargıtay mı? Katiller firar edip, başka ülkelere kaçarken İçişleri Bakanlığı'na bağlı onca polis, onca jandarma ne yapıyordu?

Silahlarını bırakıp ovada siyaset yapmaya gelen Barış Grubu üyelerine göz açtırmayan, dedikleri her şeye dava açan ve onları hemen hapse atan polisler Hizbulkontra'nın kaçmasına göz yumdu.

JİTEM'i ben kurdum' diyor Tutuksuz yargılanıyor

Ordu JİTEM'in varlığını kabul etmiyor, ama 2. Ergenekon davasında tutuksuz olarak yargılanan emekli Albay Arif Doğan JİTEM'i kendisinin kurduğunu, onu bunu kendi emriyle öldürdüklerini mahkemede söylemeye devam ediyor.

Bitlis'in Mutki İlçesi'nde bir karakolun bahçesinden toplu mezarlar çıkıyor. Kürdistan'da böyle yüzlerce toplu mezar olduğu söyleniyor.

Abdülkadir Aygan eski bir JİTEM üyesi ve onun itiraflarını sonucu devletin kuyularda köşelerde öldürdüğü insanlara ulaşıldı. Emekli Oramiral Atilla Kıyat devletin infaz emri verdiğini söylüyor, Albay Temizöz ve korucular JİTEM davasında yargılanıyor. Ama JİTEM'i kurduğunu söyleyen, sayısız belge ve delil yakalanan Albay Arif Doğan hiç tutuklanmıyor.

Kaçan Hizbulkontra üyeleri mi daha tehlikeli, yoksa onları organize eden Arif Doğan gibi Ergenekoncular mı?

KESK'te görev dağılımı

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Genel Başkanlığı görevine ilk kez kadın bir sendikacı Döndü Taka Çınar seçildi. Olağanüstü genel kurulda seçilen yeni KESK yönetimi ilk toplantısı yaparak görev dağılımı yaptı.

KESK'in yeni yönetiminde görev dağılımı şöyle: Genel Sekreter: Kasım Birtok, Mali Sekreter: Yaşar Gül, Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri: Akman Şimşek, Basın-Yayın Sekreteri: Hamide Yiğit, Kadın Sekreteri: Canan Çalağan, Hukuk-TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri: İlhami Şahbaz.

marksist.org
devrimci, antikapitalist internet portalı

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★sosyalist işçi

Kürtler Kürtçe konuşur

Amed'de bir mahkeme heyeti, sonunda tutuklu yargılandığı Kürt siyasetçilerin dilinin Kürtçe olduğunu anlamaya başladı. İki hafta öncesine kadar "bilinmeyen bir dil" olan Kürtçe, şimdi bu mahkeme heyeti tarafından "Kürtçe olduğu düşünülen bir dil" olarak tanımlanıyor.

Mahkemenin Kürtçe savunmaya hala izin vermemesi, yüzlerce BDP'linin tutukluluğunun sürmesi, gösteri yapan Kürtlere saldırılması, bütün bunlar MGK'de anlaşan ordu ve AKP'nin uzlaşmadan yana olmadıklarını gösteriyor.

Hükümet çok önemli bir fırsatı harcamak üzere. Kürt Özgürlük Hareketi'nin "eylemsizlik" kararı seçimlere kadar. O güne kadar hükümet Kürt sorununun çözümünde adım atmak zorunda aksi takdirde her şey başladığı noktaya dönecek, yani savaş yeniden başlayacak. Bu savaşın sorumlusu bütünüyle AKP olacaktır.

Tunus'ta halk ayaklandı

Tunus halkı ayaklandı ve 23 yıldır iktidarda olan diktatörü devirdi. Henüz Bin Ali'nin yerine kimin geçtiği belli değil.

Tunus, aşağıdan bir hareketin gücünü gösterdi. Yiğın hareketi bir an da ortaya çıktı ve dört haftada olağanüstü baskıcı bir rejimi yıktı.

Şimdi Tunus'ta egemen sınıf yeniden duruma hakim olmaya çalışıyor.

Tunus devrimi Ortadoğu halklarını da cesaretlendirdi. Birçok ülkede gösteriler başladı. Arap halkları Tunus'u örnek alıyor.

Arap egemen sınıfları ise kmorku içinde. Devrimin kendi ülkelerine de sıçramasından ölesiye korkuyorlar. Cezayir, Ürdün, Libya, Mısır gibi ülkelerde hareketlenme başladı bile.

Hrant 4 yıldır yok

19 Ocak'ta vurularak öldürülen Hrant Dink 4 yıldır yok. Hrant'ın cenazesinde yüzbinlerce Ermeni sorununda biliciliğimizi bilinç üstüne çıkardı. Hepimiz Ermeniyiz sloganı çok basit ve yalındı. Ama aynı zamanda bütün düzene, 90 yıllık karanlık tarihe bir başkaldırıydı. Soykırımcılara bir cevaptı.

Hrant'ın kimin öldürdüğü, yani tetiği kimin çektiği belli. Zaten kimse bunu saklamıyor adeta burnumza sokuluyor. "İşte bu delikanlı böyle öldürdü" deniliyor.

Ama, cinayetin arkasındaki güçlere kimse yaklaşmıyor. Oysa onlar da büyük ölçüde belli.

Hrant'ı öldüreni kahramanlaştıranlar da belli. Saklamadan, gizlemeden Türk bayrakları önünde onunla birlikte fotoğraf çektirenleri biliyoruz. Resimlerini gördük.

Hrant'ın katillerine emirleri veren, cinayetin arkasındaki güçleri, katilleri kahramanlaştıranları yargılamak ve hak ettikleri cezalara çarptırmak adli bir sorun değil, siyasi bir sorundur. Bunu bütün Türkiye Hrant'ın ölümünden sonra ayahtayken, hesap sorumlusunu isterken ve kendileri de bu olayı çözeceğiz derken yapmayanlar bugün nasıl yapacaklar?

Bu sorunun bir tek cevabı var. Aşağıdan gelen baskıyla. Bu nedenle her dava günü Beşiktaş'tayız. Bu nedenle her 19 Ocak'ta Hrant'ın var olduğu yerdeyiz, sokaklardayız.

KCK davası

Yargılanan Kürt halkı

Diyarbakır "KCK davası"na 13 Ocak'ta devam edildi. Mahkeme salonunda Kürt halkına karşı bir dava sürerken dışarıda ise İstasyon Meydanı'ndan adliye binasının önüne kadar yürüyün onbinlere polis saldırdı.

Zaten Amed tam anlamıyla işgal altındaki bir şehir görünümünde. Her yerde, ama her yerde polis araçları, zırhlı araçlar, panzerler var. Mahkeme salonunun çevresinde ise yüzlerce polis bekliyor. Sayısız barikatı aşarak ancak içeri girebiliyor-sunuz.

Tutuklular sabahın erken saatlerinde cezaevinden mahkeme binasına getiriliyorlar. Diyarbakır gece soğuk ve araçlar buz gibi. Tutukluların getirilip mahkemenin başlama saatine kadar bekletildikleri salon da buz gibi.

Tutuklular ve avukatları daha önce bu nedenle Diyarbakır savcılığına başvurmuş. Bir yanıt yok.

Duruşma başladığında avukatlar yeniden sorunu dile getirdiler. Mahkemeden nezarethaneyi kontrol etmesini istediler. Mahkeme bu isteği reddetti, ama arada tutukluların mahkeme salonunda kalabileceklere söyledi.

Sonra bir kere daha Kürtçe sorunu tartışıldı. Mahkeme heyeti bir ilerleme olarak bu kez Kürtçe konuşulduğunda "bilin-

meyen bir dil" yerine "Kürtçe olduğu sanılan bir dil" ifadesini kullandı. Ama sonuçta tutukluların Kürtçe konuşmalarını kabul etmedi.

Bunun üzerine avukatlar böyle yapılarak tutukluların hakim önüne çıkma haklarının ihlal edildiğini ve bunun bir suç olduğunu söylediler. Mahkeme heyeti bu iddiayı tartışmadı.

Onbinler yürüdü

Adliye binasında yargılama oyunu sürerken İstasyon Caddesi'nde 40 binden fazla insan toplandı ve otobüsün üzerinden Kürtçe

konuşan Ahmet Türk'ü dinledi.

Ardından adliyeye doğru yürüyüş başladı. Yürüyüşte ESP Diyarbakır İl Örgütü'nün bayraklarının yanı sıra İstanbul'da Amed'e gelen DSİP heyetinin bayrakları vardı. DSİP'liler yanlarında ayrıca 12 Eylül günü İstanbul yürüyüşünde kullanılan dövizlerden de çok sayıda getirmişti ve bunların hepsi göstericiler tarafından kullanıldı.

Yürüyüş kolu adliye binasının hemen yanında olan Diyarbakır Büyükşehir Belediye binasının önüne geldiğinde

polis göstericilere saldırdı. 2 saat süren bir çatışmadan sonra önce dağılan göstericiler yeniden Belediye binasının önüne toplandılar.

Diyarbakır halkı mahkeme binasında yargılanan kardeşlerini, evlatlarını yalnız bırakmadı.

14 Ocak günü 2.000 kadar Diyarbakır'lı Vilayet binasına yürümeye çalıştı, ama polis tarafından durduruldu. Mahkeme salonunda ise her şey eskisi gibi devam etti.

Tutuklular Kürtçe konuştu, mahkeme heyeti anlamadı!

DSİP heyeti

13 Ocak günü BDP'nin bütün çağrılarına rağmen Türk solu Diyarbakır'a gelmemişti. DSİP grubunun dışında DİSK ve TMMOB başkanları duruşmaya geldiler ama onlar da yürüyüşte yer almadılar.

DSİP heyeti göstericiler tarafından coşku ile karşılandı. DSİP'lilerin "özgürlük istiyoruz", "Kürtler Kürtçe konuşur" döviz ve pankartları gençler tarafından kullanıldı.

DSİP grubu polis saldırısının olduğu noktadaydı.

DSİP Genel Sekreteri Özden Dönmez:

"KCK davası" öyle bir dava ki, akşam 18:30'da yapılan bilgilendirme toplantısında basına, siyasi partilere ve kitle örgütlerine dağıtılan Demokratik Toplum Kongresi dosyasında da olduğu gibi, yüzlerce tutukluyu binlerce Kürt izliyor. İzliyor, çünkü hepsinin ya en az bir akrabası ya da arkadaşı tutuklu. Arkadaşı, akrabası olmayanın, partisinin on yıllardır yöneticisi olan, yoldaşı olan insanlar tutuklu. Üstelik serbest bırakılmıyor, haklarında yeterli delil olmamasına rağmen, on yıllardır yasal siyasi parti yöneticisi olmalarına rağmen, kaçma ihtimalleri olmamasına rağmen. Mahkeme bu talebi kaçınıcı kez reddetti. "KCK davası" tutuklusuz Kürt siyasetçiler derhal serbest bırakılmalı. Mahkeme, Kürt siyasetçileri serbest bırakmayarak sadece içeride haksız yere tutulanları değil, binlerce insanı, bir halkı mağdur ediyor.

DSİP heyetinin "KCK davası" izlenimlerini tamamını marksist.org'dan okuyabilirsiniz

www.marksist.org

sosyalist işçi'ye abone olun

- Darbelere, ergenekon çetesine karşıysan
- Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan
- Küresel krize karşı mücadele etmek istiyorsan
- Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan

DSİP'e katılın, sosyalizme güç verin

devrimci sosyalizme güç ver

başka bir dünya mümkün

dsp.org.tr

Tunus'ta devrim

4 hafta süren bir ayaklanmanın sonunda Tunus'ta 23 yıldır iktidarda olan

Cumhurbaşkanı/diktatör Zine Abidin Bin Ali devrildi ve Suudi Arabistan'a kaçtı.

Bin Ali'nin yerine Meclis Başkanı Fuat Mebaza Cumhurbaşkanı oldu, Bin Ali'nin Başbakanı olan Muhammed Ganuşi ise yine hükümeti kurmakla görevlendirildi.

23 yıllık diktatörlüğün yıkılmasına neden olaylar üniversite mezunu ve işsiz olan Muhammed Bouazizi adlı bir gencin 17 Aralık 2010'da kendisini üzerine petrol dökererek yakması ile başladı. Muhammed Bouazizi 4 Ocak günü aldığı yaraların sonucunda öldü.

Bu protesto olayı büyük bir isyan dalgasının başlamasına neden oldu. Gösteriler yayıldı, büyüdü. 24 Aralık günü başkent Tunus'taki gösterilere polis ateş açtı ve çok sayıda gösterici öldü.

Rejim, her zamanki taktiği olan baskı ile gösterilere son vermeye çalıştı.

Polis ve gizli polis işçi mahallelerinde büyük bir terör dalgası estirmeye başladı. Başkent Tunus'un Kesserine ve Thala bölgelerinde evler basıldı, gençler alınıp götürüldü ve öldürüldü. Cesetleri uzak yerlere atıldı. Kadınlara ailelerinin önünde tecavüz edildi.

Ne var ki baskı Tunus halkını bu defa yıldıramadı. Gösteriler daha da büyüdü ve daha yaygın hale geldi.

Bir Arap yorumcunun deyimi ile "yığın hareketi bir anda başladı ama yıllar içinde birikmişti".

Tunus küçük bir ülke. Turizm en önemli geliri. Bu ülkede işsizlik çok yüksekti. Oldukça güvenilmez olan resmi verilere göre bile yüzde 14. Nüfusun beşte birini oluşturan gençler arasında işsizlik yüzde 30'a dayanıyor. İşte ayaklanmayı başlatan ve sürdüren de zaten bu gençler.

Yapacak işleri olmayan, bütün gün duvara yaslanıp bekleyen bu gençler sonunda ayağa kalktılar ve harekete geçtiler.

Önce gösterileri şiddetle bastırmaya çalışan Bin Ali rejimi bunun mümkün olmadığını görünce 12 Ocak günü İç İşleri Bakan'ını görevden aldı. 4 gün önce polis göstericilere yaygın bir biçimde ateş açmış ve çok sayıda gös-

tercinin ölümüne neden olmuştu.

Ne var ki bu da yetmedi. 13 Ocak günü 2014'de yapılacak bir sonraki seçimlerde Cumhurbaşkanlığı'nı bırakacağını ilan etti ama artık çok geçti. Hareket Bin Ali'nin sahte vaatlerine aldırmadı. Gösteriler daha da güçlenerek sürdü.

Aslında rejimin bir kurumu olarak kurulan Tunus Genel İşçi Sendikası, UGTT son günlerde gösterilerin yanında tutum aldı. Onlarca insanın vurularak öldürüldüğü, İç İşleri Bakanlığı ölümlerini gösteriyi UGTT çağırıyor. Sendika militanları gösterilerin en önünde yer aldı.

14 Ocak günü Bin Ali parlamentoyu ve hükümeti fesh etti ve aynı akşam

yakın ailesi ve serveti ile birlikte ülkeden kaçtı. Eski Cumhurbaşkanı, Suudi kralının yanına sığındı.

Bin Ali rejiminin ikinci adamı başbakan Muhammed Ganuşi duruma el koymaya çalıştı, ardından Meclis Başkanı Fuat Mebaza Cumhurbaşkanı ilan edildi ve durum Anayasa'ya uydurulmaya çalışıldı. Ama ipler aslında Ganuşi'nin elinde.

15 Ocak sabahı başkent Tunus'un merkezinde sokaklar göstericilerden kalan ayakkabılarla doluydu. Hemen hemen bir ay süren gösteriler sonucunda kanlı bir diktatör devrilmişti ama yerine aynı diktatörün arkadaşları geçmeye çalışıyorlardı. Sokaklarda tanklar ve

askerler vardı. Gece sokağa çıkma yasası sürüyordu.

Sonra Bin Ali'ye bağlı polis, gizlipolis ve milisler direnmeye başladı. Ordu birlikleri ve polis bir kısmı ile bu güçler arasında çatışmalar çoğaldı. Duruma kimin hakim olacağı belirsizleşti. Daha doğrusu ordunun ne yapacağı tam belli olmadığı için durum belirsiz.

Bu arada Tunus kentinin merkez istasyonu yandı. Birçok dükkân yağmalanıyor. Batı baskını bu yağmalamaları Bin Ali'ye bağlı güçlerin eylemi olarak gösteriyor ama yoksul Tunus halkının büyük marketleri yağmaladığı da açık. Yoksullar elden geldikince eşitsizliği azaltmaya çalışıyor.

Batılı basın Tunus'un kaderini ordunun alacağı tutumun belirleyeceğini anlatıyor.

Oysa Tunus'un kaderi orduya değil aşağıdan hareketlere, işçilere, işsiz gençlere, sendikacılara bağlı.

Bu güçler şimdiye kadar cesurca direndiler. Bin Ali'nin kaçmasını sağladılar. Bundan sonra ne yapacakları, ne yapabilecekleri önemli.

Aşağıdan hareket Bin Ali'yi kovduktan sonra Bin Ali'nin adamlarının yeniden yönetimi ele geçirmelerine göz yumacak mı. Bu süreci durdurmaya gücü yetecek mi? Asıl sorun burada.

Geleceği eğer ordu tayin ederse Tunus'ta baskı ve zulüm devam edecek, emekçiler tayin ederse özgürlük gelecek.

Bin Ali

74 yaşında olan Bin Ali'nin Tunus halkı arasındaki adı "Ben A Vie", yani "Ömür boyu başkan" dır.

Bin Ali Fransızlara karşı bağımsızlık hareketi içinde yer almış. Hapis yatmış.

1986'da İç İşleri Bakanı oldu. 1987'de önce Başbakan oldu

ardından "kansız" bir ordu darbesi ile Habib Burgiba'yı devrerek Cumhurbaşkanlığı/Diktatörlük koltuğuna oturdu.

23 yıllık iktidarı boyunca 5 kere seçim kazandı. Her defasında yüzde 90'lar civarında oy aldı. Cumhurbaşkanlığı'na aday olabilmesi için iki kere Anayasa değiştirildi.

En son 2009 yılında yapılan seçimlerde gene yüzde 90'a yakın oy aldı.

Mısırlı bir muhalif "Ordu darbesi ile geldi, ordu darbesi ile gitti" diyor.

Bir devrimin anatomisi

Tunus devrimi bütün devrimlerin karakterini bir kere daha gösterdi. Hareket kimsenin beklemediği bir anda, kimsenin ön göremeyeceği bir biçimde başladı. Bir üniversite mezunu genç işporta arabasının elinden alınmasını protesto etmek için kendisini yaktı ve ardından 4 hafta süren gösteriler başladı.

Tunus'ta gösteriler işçilerin hareket örgütü bir biçimde katılması ile büyük bir güç kazandı. UGTT devlet kontrolünde bir sendika olmasına rağmen en önemli gösterinin düzenlenmesinde çok önemli bir rol oynadı.

Tunus ayaklanması bir dizi başka çok önemli orta özelliği de bir kez daha öne çıkardı.

Gösteriler başlıyordu. Kimse silaha ile gösteriye gelmedi. 4 hafta içinde çok sayıda insan öldü ama hepsi güvenlik güçleri tarafından öldürüldü.

Gösteriler yaygınlaştı. Küçük grupların değil büyük yığınların eylemiydi. Bu nedenle etkili oldu. Gösteriye çıkanlar, gösteriye çıkmayanlara güç verdi, ertesi sefer onlar da gösterilerde yer aldı.

Gösteriler bir çok zaman orduyu, subayları değil ama askerleri etkiledi. Askerler bir çok zaman göstericilere ateş açmayı reddetti.

Bin Ali taviz vermeye başladığında karşısındaki hareketin gücünü anlamıştı. Ne var ki 300 bin yeni iş yaratmak, 2014'de çekilmek gibi söylemleri hem çok geç hem de yetersizdi. Yığınlar artık daha fazlasını istiyorlardı. Bin Ali'den kurtulmak ve özgürlük.

Tunus devrimi işçi hareketinin siyasal örgütüllük düzeyinin ne kadar önemli olduğunu da gösterdi. Bin Ali'nin kaçmasından sonra eski yönetimin unsurları iktidarı vermek için hamle ettiler. İki gündür eski iktidarın iki kanadı arasında bir çatışma var.

Tunus devrimi aşağıdan bir hareketin hem ulusal hem de uluslararası gücünü gösterdi.

Tunus'taki gelişmeler bütün komşu ülkeleri, bütün bölgeyi etkiledi. Komşularda ve bölgenin diğer ülkelerinde Tunus'a çok benzer koşullar var ve bu nedenle Tunus Devrimi Arap dünyasının egemen sınıfları arasında büyük bir korku yaratırken işçi ve emekçiler, halk yığınları arasında ise geleceğe dönük bir umut, mücadele azmi yarattı.

Görünen o ki Tunus'un ardından bölge durulmayacak. Hareket devam edecek, Emekçiler yıllardır tepelerinde duran baskıcı rejimlerin artık gitmesini istiyor.

Tunus'un kısa tarihi

Tunus Fransa'dan bağımsızlığını 1956'da kazandı. İlk başbakan Habib Burgiba idi.

Bir yıl sonra Tunus Cumhuriyeti oldu ve Burgiba Cumhurbaşkanı oldu.

1987'de Zine al-Abidin Ben Ali Burgibayı askeri bir darbe ile devirdi.

Ben Ali 1989, 1994, 1999 ve 2004 Cumhurbaşkanlığı seçimlerini %90'ın üzerinde oy alarak kazandı.

2009'da beşinci kez seçildi. Karşısına çıkan aday, önde gelen bir gazeteci olan Tefvik Ben Briki tutuklandı ve hapis cezasına mahkum edildi.

Bir devrimin kısa kronolojisi

■ 17 Aralık: Bir üniversite öğrencisi, Muhammed Bouaziz, Sidi Bouzid kentinde işsizlik nedeniyle kendisini yaktı.

■ 24 Aralık: Başkent Tunus'ta göstericilere ateş açıldı. Çok sayıda gösterici öldü.

■ 28 Aralık: Gösteriler yayıldı.

■ 8-10 Ocak: Göstericilere açılan ateşle onlarca insan öldürüldü.

■ 12 Ocak: İç İşleri Bakan'ını görevinden aldı.

■ 13 Ocak: Ben Ali 2014'de görevi bırakacağını ilan etti.

■ 14 Ocak: Ben Ali parlamentoyu ve hükümeti dağıttı ve kaçtı.

“Arap egemenleri korku ile, Arap halkları sevinçle Tunus’a bakıyor”

Egemen sınıflar panik içinde

Tunus'ta diktatörlüğün aşığıdan bir hareketin sonucunda devrilmesi bütün bölgede egemen sınıflar arasında paniğe yol açtı. “Arap egemenleri korku ile, Arap halkları ise sevinçle Tunus’a bakıyor.” Bölge 1979’da İran’da şahın devrilmesinden bu yana böyle bir gelişme yaşamadı.

Her yerde ayaklanma var

Bir dizi ülkede Tunus’daki gelişmelerin ivmesi ile halk hareketleri başladı.

En büyük gösteriler Cezayir’de gerçekleşti. Tunus’ta Bin Ali’nin kaçmasından sonra ise Cezayir’deki gösteriler daha da büyüdü ve yayıldı. Polis göstericilere ateş açtı. Çok sayıda ölü ve yaralı var.

Benzer gösteriler Ürdün’de de gerçekleşti. Ancak Tunus’taki gelişmelerin etkisi çok daha fazla sayıda ülkenin egemen sınıflarını etkiliyor.

Mısır’da Hüsnü Mübarek

“sizin için Zine’den iyisi yoktur” diyerek Libya modeli bir yönetim önerdi. Kaddafi Tunus’taki gelişmeleri “sanki Bolşevik ya da Amerika Devrimi günleri gibi” diye tanımladı. Bu arada Libya’nın da El Beyda kentinde gösteriler başladı ve göstericiler çok sert polis şiddeti ile karşılaşıyorlar. Libya’da Gazze’de örgütlü olan Hamas Mahmud Abbas ve oğullarının Filistin’in en zenginleri olduğu diktatörler ya da krallar ve emirler var. Hepsinde yıllardır iktidarda olan diktatörler ya da krallar ve emirler var. Hepsinde yol-suzluk, rüşvet en aşırı boyutlarda. Hepsinde gelir adaletsizliği sürekli yükseliyor. İşsizlik ise bölgede yüzde 14’e dayanıyor.

Mısır: Mübarek

Mısır Arap dünyasının en önemli ülkesi. En büyük nüfusa ve ekonomiyeye

sahip. Mısır’da Mübarek rejimi Müslüman Kardeşler örgütünün muhalefetine büyük bir baskı ile ezmeye çalışıyor ve küçük ve etkisiz laik güçlere dayanmaya çalışıyor.

Tunus’ta Bin Ali’nin ülkeden kaçmasından sonra Mısır’daki dayanışma gösterilerinde “söyleyin Mübarek’e uçağı hazır” diye sloganlar atılır.

Arap dünyasının bütün ülkelerinde aslında birbirlerine çok benzer ortak koşullar var. Hepsinde yıllardır iktidarda olan diktatörler ya da krallar ve emirler var. Hepsinde yol-suzluk, rüşvet en aşırı boyutlarda. Hepsinde gelir adaletsizliği sürekli yükseliyor. İşsizlik ise bölgede yüzde 14’e dayanıyor.

Gençler umutsuz, bir gelecek görmüyor.

Ekmek ayaklanmaları

Öte yandan Ortadoğu halklarının, emekçilerinin zengin bir mücadele geleneği var. Arap halkları gelir adaletsizliğine karşı defalarca güçlü ayaklanmalar gerçekleştirdi. Bugün ise durum öncekilerden çok farklı. Şimdi sadece bir veya iki ülke ile sınırlı bir durum yok. Bütün bölge kaynıyor.

İşçi ve emekçiler Mısır’da, Cezayir’de, Ürdün’de, Lübnan’da ve hatta Libya’da sokaklara çıkıyor. Mısır uzun bir süredir işçi hareketleri ile sarsılıyor. Lübnan ve Filistin patlamaya hazır. Empyalistler ise tam anlamı ile iki yüzlü bir tutum içinde.

ABD ve bölgenin eski sömürgeci gücü Fransa son ana kadar Bin Ali’yi destekledi. Bin Ali’nin laik güçlere dayanan politikalarını tercih etti. Fransa gösteriler sürerken Tunus’a takviye çevik kuvvet göndermeyi tartıştı. Bin Ali devrildikten hemen sonra ise ABD, Fransa ve İngiltere derhal değişimi destekledi, ama diğer yandan da sükunet ve istikrar istediklerini ilan ettiler.

Şimdi Tunus’ta Bin Ali’nin heykelleri yıkılıyor. Yakında umarız Mübarek’in, Kaddafi’nin ve diğerlerinin heykelleri de yıkılır.

“Bütün bunlar rüya mı?”

45 yaşındaki Neji Brouri Tunus’ta gazeteciler sendikası üyesi bir yazar. Bütünyle devlet kontrolünde ve sansüründe olan basında resmi çizgiyi savunmadığı için hapis cezası almış.

Karısı ve ailesi polis baskısı ile karşı karşıya kalmış.

“Bir rahatlama havası var. Ama şimdi özgürlük, insan hakları ve medeni haklar ortamına ihtiyacımız var. Milis güçleri ülkede panik yaratmaya çalışıyorlar. Basın tabii ki hala iktidarın kontrolünde. Gelişmeler daha bitmedi.

“Karmaşık hislerimiz var. Herkes seviniyor ama herşeyden önce can güvenliği lazım.

“İnsanlar öldürüldü, işkenceye uğradı, takip edildi, yaşamları imha edildi. Şimdi bütün katliamlarımızın karşılığını aldığımız duygusu var.

“Bu sabah uyanıldığında bütün bunlar rüya mı diye düşündüm. Şimdi rüya olmadığını kanıtlama zamanı.”

Tunus

- Nüfus: 10.4 milyon
- Nüfusün % 20’si 15-24 yaşları arasında.
- Kişi başına gelir 3.720 dolar
- Resmî işsizlik oranı: %14
- Gençler arasında işsizlik %30

82 yaşında ve 30 yıldır iktidardadır. Yakında iktidarı Suriye’de ve Kuzey Kore’de olduğu gibi oğluna devretmek istiyor.

Libya: Kaddafi

Libya’da Kaddafi 1969’dan beri iktidardadır. Tunus’ta Bin Ali’nin devrilmesine çok kızan Kaddafi Tunus halkına “3 yıl sonra çekilecekti (Bin Ali) neden beklediniz, nedir aceleniz?” diye çıkıştı ve Tunus halkına

GÖRÜŞ

Kimlikler ve sınıflar

Ezme-ezilme ilişkisi varlığını sürdürüyor. Bu ilikide, hiçbir çekince göstermeden ezilenin yanında olmayı başaramayanların bir dizi gerekçesi var. “Sınıf sorununun gölgede kalması” bu gerekçeler arasında en çok öne çıkanı.

Oysa darımadığın olan kemalist rejimin çatlakları arasından açığa çıkan ve tek kelimeyle, “kimlik politikası” olarak adlandırılıp küçümşenen sorunlar, derin bir sınıfsal içerik taşıyor.

Bugün Ermeni sorununu gündeme taşıyanlar, Hrant Dink cinayetinin sorumlularının bir bütün olarak, tüm devlet kademesindeki uzantılarıyla birlikte hesap vermesi için mücadele edenler, sınıfsal sorunları gölgelemiyorlar.

Bu yüzden 24 Nisan 2010 yılında Ermeni soykırımını anmak için Taksim Meydanı’nda toplanan kalabalık, belki de 2010 yılının en devrimci etkinliğini düzenlemiş oldular.

Çok merak eden, bu eylemlerin hangi sınıfın işine geldiğini sorabilir?

Ermeni soykırımı hangi sınıfın işine yaradı? İşçi sınıfının mı?

Bu sorunun yanıtı çok basit değil mi? Bugünkü burjuva sınıfı kan ve deşet dolu bir soykırımın üzerinden ulus devletine, sermaye birikimine ve etnik hegemonyasına ulaştı.

Bugün Ermeni soykırımının tanınması hangi sınıfın çıkarıdır? Kafasında böyle dertlere sahip olanlar açısından sorulması gereken ilk soru bu olmamalıdır kuşkusuz! Öncelikle bir soykırım var mıdır, yok mudur? Bu soykırım bir gerçek midir değil midir? Yüzbinlerce ama yüzbinlerce Ermeni yok edilmiş midir?

Lenin boşuna “Gerçeği açıklamak devrimcidir” sözünü tekrarlamıyordu. Türk egemen sınıfının şekillenmesinde kilometre taşı olan, egemen sınıf yapan soykırımın varlığını, yaşanmış olduğunu bugün dile getirmek, “Kasabanın sırrı”nı açığa çıkartmak, teşhir etmek, böyle bir vahşetin yaşandığını ifade etmek, Türk sermaye sınıfının bu kıyımın üzerinde yükseldiğini anlatmak, Türk milliyetçiliğine atılan en büyük tokat olduğu için, çok sınıfsal bir vurgudur.

Tümüyle ezilenlerin mücadelesini, bu mücadelenin birleşmesini, ama gerçekler temelinde birleşmesini sağlayan bir vurgudur.

İster yurtseverlik densen adına ister milliyetçilik, bu ideoloji parçalanmadan, bu ideoloji haması anti empyalist bir içeriğe sahipmiş gibi savunulmaya devam ettikçe, işçi sınıfının kendi egemen sınıfından, onun fikirlerinden kopması imkansızdır.

Burnu büyük Türk milliyetçisi, işçi sınıfını Türk ulusal sermayesine bağlayan bir bayrak sopası kadar bir değere sahiptir.

İşçi sınıfının ise ulusal bayraklarla da bu bayrakların bağlı olduğu sopalarla da hiçbir ilişkisi yoktur.

Başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz, o ulusun işçi sınıfı hiç ama hiç özgür olamaz.

Başka bir ulus ezmele kalmayan, o ulusa kıyan, o ulusu yok eden bir ulus, bu kıyımla yüzleşmeden özgür olamaz.

Bu ulusun işçilerinin, soykırımla yüzleşmeden özgürleşeceğini düşünmek için ise “esas düşmanın içeride” olduğunu hatırlatıyor olmak, enternasyonalizmin, önce kendi egemen sınıflarına karşı mücadele etmekten geçtiğini bilmiyor olmak gerekir. Kimliğinin peşinde koşanların, egemenlere isyan ettiğini görmeyenler, işçi sınıfının isyanlarında egemen sınıfların çıkarlarına aracılık ederler.

Şenol Karakaş

Ölümünden 87 yıl sonra Lenin:

Stalinizme giden yolu Lenin mi açtı?

SSCB'de Stalin dönemiyle birlikte başlayan ve 20. yüzyılın sonlarına kadar devam eden, işçilerin, kadınların, eşcinsellerin, azınlıkların ve din-darların baskı altına alındığı baskıcı rejim, hem insanların kendilerine "komünist" diyen bu rejime ve uydularına öfke duymasını sağladı hem de Batı kapitalizminin bu diktatörlükler üzerinden sosyalizme saldırmasını kolaylaştırdı. Bu rejimlerin marksizmle ilişkilendirilmesiyle, yalnızca SSCB'deki ve Doğu Bloku'ndaki devlet kapitalisti rejimler değil, işçi sınıfının devrimci teorisi olan marksizm de tarihin çöplüğüne yolnamaya çalışıldı. Bunun yolu, 1917'de Ekim Devrimi'yle işçi sınıfının iktidarı almasını sağlayan Bolşevik Parti'nin ve onun önde gelen üyelerinden Vladimir Lenin'in siyasi mücadelesinin meşruiyetinin yok edilmesinden geçiyordu. Burjuva liberallerle stalinistler, Sovyet rejiminin kanlı bir diktatörlüğe dönüşmesinin sorumlusunun leninizim olduğu konusunda anlaşılabilir.

21 Ocak 1924'te hayatını kaybeden Lenin'in ölümünün 87. yıldönümünde, uluslararası işçi sınıfının eşitlik, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin teorisyenlerinden olan bu büyük Rus devrimciyle, Rusya'da işçi sınıfının iktidardan uzaklaştırılmasının teorisi olan stalinizm arasındaki uçurumunu aynı bir kez daha çizmek gerekiyor.

Uluslararası devrim mücadelesi ve "tek ülkede sosyalizm" teorisi

Rusya'da devrimci marksistlerin partisi Bolşevikler'in ve onun siyasi önderlerinden Lenin'in bütün mücadelesi, işçilerin mevcut düzeni dünya çapında yıkarak kuracakları yeni bir sistem tahayyülü üzerinde yükseliyordu. İşçilerin işyeri tabanlı örgütledikleri, toplumun nasıl yönetileceğiyle ilgili kararların tüm çalışanların sürece katılmalarıyla belirlendiği, üretimin kâr etme amacıyla değil toplumun ihtiyaçları doğrultusunda düzenlendiği, tüm temel gereksinimlerin karşılanmasının toplumsallaştırılacağı, proletaryanın saflarındaki tüm yapay ayrımların giderilmiş olduğu; dolayısıyla, kadınların, sakatların, azınlıkların, eşcinsellerin, tüm ezilenlerin özgürlüklerini elde edeceği düzen sosyalizm olarak tarif ediliyordu. Bu düzenin ancak dünya çapında kurulabileceği gerçekliğinden hareket ederek, Lenin, bütün kritik siyasi dönemeçlerde Marks'ın yolunu izliyor, tüm uluslardan işçilerin ortak çıkarlarını gözetiyor, küresel kapitalizmin egemenlerine karşı farklı uluslardan işçilerin birlikte mücadelesini sağlamak için enternasyonalizmi vurguluyordu.

Lenin bu yüzden, kapitalist topluma verilen sosyalizm ve demokrasi mücadelesi sırasında da, işçilerin iktidarı aldığı devrim koşullarında da, tüm ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkının geçerli olduğunu savunuyordu. Ekim Devrimi'yle iktidara gelen Sovyetler, bu yüzden ilk iş olarak "ulusların hapisanesi" olarak tanımlanan Çarlık rejimi altında baskı altında olan tüm ulusların ayrılma haklarını tanıdı. Lenin, Sovyet devriminden sonra bir kasabaya ziyaretinde "Yaşasın Sosyalist

Cumhuriyetimiz" diye kendisini karşılayanlara, Alman devrimi yardımına gelmediği takdirde Rus devriminin izole olacağını ve emperyalizm koşullarında tek başına ayakta kalamayacağını vurguluyordu. Bolşevizmde göre, kapitalizmin çözüldüğü ancak dünya çapında bir devrimle mümkündür.

İşçi sınıfı beyaz orduya karşı verilen iç savaşın atomize olmuş, bir sınıf olarak şekillenmesini kaybetmiş bir hâlde çıkınca, Avrupa'daki devrimlerin de arka arkaya yenilgiler almalarının sonucunda, Rus devrimi izole oldu. Bu süreçte Bolşevik Parti içinde yükselen ve işçi sınıfını iktidardan uzaklaştıran bürokrasinin siyasi lideri olan Stalin, Ekim devriminin kazanımlarını yok etmek için temsil ettiği sınıfın lehine bir dizi adım attı. Bunlardan belki de en önemlisi, dünya devrimi mücadelesini rafa kaldıran "tek ülkede sosyalizm" teorisiydi. Marksist literatürde o güne kadar yerli olmayan bir iddiayı barındıran bu teoriye göre, sosyalizm tek ülkede inşa edilebilir ve kapitalist dünyayla "barış içinde yaşayabildir". Tüm ülkelerdeki komünistler için önemli olan, kendi egemen sınıflarına karşı yürüttükleri devrimci mücadele değil, "sosyalist anavatan" SSCB'nin çıkarlarının korunmasıydı. Bu doğrultuda, Komintern aracılığıyla, Stalinist bürokrasi tüm dünyadaki komünist partilerin çıkarlarını, bu ülkelerle yürüttüğü ilişkiler üzerinden SSCB'nin stratejik planlarına uyumlu kıldı. SSCB ile belli düzeylerde anlaşma sağlayan ülkelerin komünistleri, "sosyalist anavatan"ın çıkarlarını korumak için o ülkedeki işçi hareketlerini etkisiz kılmaya, o devletler açısından zararsız hâle getirmeye çalışıyordu. Stalin, Lenin'in enternasyonalizmine karşı, "tek ülkede sosyalizm" ile Rus milliyetçiliğini koyuyordu. SSCB'ye dahil olan azınlıklar üzerindeki baskılar da yeniden başlamıştı.

İşe gitmeyen işçileri idam eden bir "sosyalist" rejim

Marks ve Lenin'e göre sosyalizm, işçi sınıfının kendini devlet olarak

örgütlemesiyle, toplumun işleyişini demokratik mekanizmalar aracılığıyla, kâr etmek için değil, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla düzenlemesiydi. Batı'nın 100 yılda ulaştığı sermaye birikimine 10 yılda ulaşmaları gerektiğini söyleyen Stalin ise, sosyalizmi SSCB'nin hızla sanayileşmesi, silahlanması ve kalkınması olarak tanımlıyordu. Bu yüzden SSCB'de 1930'lardan itibaren yoğun bir emek sömürüsü başladı. Grevler başta olmak üzere işçilerin bütün özgürlükleri yok edildi. SSCB vatandaşlarının ülke içinde dolaşmaları kısıtlanıyor, işe gitmeyen işçiler idam ediliyor, milyonlarca insan çalışma kamplarına dolduruluyordu. Stalin'in SSCB'si "işçilerin devleti" değil, egemen sınıf tarafından bizzat işçilerin emeğini sömürmek için örgütlenmiş bir baskı aygıtıydı.

Stalin'den önce Bolşevik Parti, politik tartışmaların en çok yürütüldüğü, tarihin o döneme kadar gördüğü en demokratik parti örgütlenmesiydi. Lenin dahi pek çok önemli dönemecete parti organlarında tek başına kalıyor, inat ve ısrarla parti üyelerini kendi hattına kazanmak için mücadele ediyordu. Stalin ise demokratik merkezileşliği kendi görüşlerine uymayan herkesi tasfiye etmek için kullandı. 1920'lerde Troçki'ni başını çektiği Sol Muhalefet'in üyeleri üzerinde ağır bir baskı oluşturuldu. Stalinist karşı devrime karşı işçi sınıfını savunanlar "halkın düşmanı" ilan edilerek partiden uzaklaştırıldılar.

1917 Ekim Devrimi sırasında Bolşevik Parti Merkez Komite üyesi olan kadrolardan -biri Lenin ve biri Stalin olmak üzere- yalnızca üç kişi eceliyle öldü. Diğerlerinin tümü devlet aygıtı tarafından vuruldu, gönderildikleri sürgünde öldürüldü ya da "kaybedildi". Troçki bu yüzden, stalinizmde Bolşevizmi bir kan nehriinin ayırdığını söylüyordu. Bu farkı sebepleriyle birlikte kavramak, sosyalizm için mücadele edenlerin politikalarını netleştirmeleri açısından kaçınılmaz bir gereksinim.

Ozan Tekin

DurDe Hrant Dink forumları

4 yıldır Hrant yok!

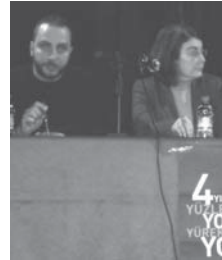
İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi tarafından Ankara, İstanbul ve İzmir'de düzenlenen forumlarda cinayetten 4 yıl sonra Hrant Dink davası ve ırkçılığa karşı mücadele konuşuldu.

14 Ocak'ta Ankara'da Mimarlar Odası salonunda yapılan toplantıda Av. Hakan Bakırcoğlu, Av. Orhan Kemal Cengiz, Hayko Bağdat, Kemal Gökhan Gürses konuşmacıydı. Konuşmacılar 4 yıllık süreçte içinde adalet olmadığının ortaya çıktığını söylediler ve hükümetin verdiği sözü tutmadığını vurguladı.

Hayko Bağdat ve Kemal Gökhan Gürses Ankara'dan sonra 15 Ocak'ta İzmir'deki "4 yıldır Hrant yok" forumunda da konuşmacıydı. Kalabalık bir topluluğun izlediği forumda cinayetin çoğul katillerine dikkat çekildi ve ırkçılığa karşı mücadele çağrısı yapıldı.

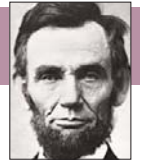
Resmi ideolojiyi sorgulamak gerektiğini söyleyen Hayko Bağdat, "Yüzyıllardır bu topraklar için medeniyetin beşiği denildi, halkların kardeşçe yaşadığı topraklar denildi. 100 yıldan bugüne bir yoklama yaparsak birçok eksik çıkacak. Ne Ermeniler, ne Süryaniler, ne Yahudiler, ne Rumlar kaldı. Katanları da 6-7 Eylül'le, Varlık vergisiyle, zorunlu göçlerle yerlerinden ettiler" dedi.

15 Ocak'ta İstanbul'da yapılan forumda ise salon

Portreler

Abraham Lincoln

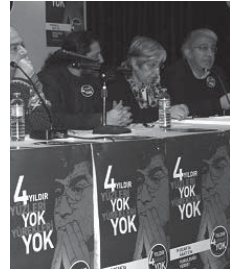
1861 yılında ABD başkanı olan Abraham Lincoln ABD'de köleliğin kalkmasında önemli bir rol oynadı. Köleliğe karşı Kuzey eyaletlerinin oylan ile bvaşkan seçildi. Başkan seçilmesinden hemen sonra 7 güney eyaleti ABD'den ayrılarak Konfederasyon adıyla ayrı bir devlet kurdu. Konfederasyon köleliği savunuyordu.

1861'de iç savaş başladı.1865'de biten iç savaş tarihinin o zaman kadar ki en kanlı savaşlarından birisi oldu. Federasyon ordusu 100 bin kayıp verdi. Kuzey eyaletlerinde 250 bin kişi savaşa bağlı hastalıklardan öldü.

Güney ordusu ise 94 bin ölü verdi, 164 bin kişi savaşa bağlı hastalıklardan dolayı öldü. Toplam 618 bin insan savaşta öldü.

Kuzey'in savaşta kazanmasından sonra kölelik kalktı.

Abraham Lincoln 1865'de bir suikast sonucu öldü.

hınca hınc doluydu. Ali Bayramoğlu, Büşra Ersanlı, Doğan Tarkan, Ferhat Kentel, Fethiye Çetin, Halil Bertay, Hilal Kaplan, Necmiye Alpay, Oral Çalışlar, Oya Baydar, Ümit Kıvanç, Yasemin İnceoğlu, Yıldız Önen, Zeynep Tanbay forumda birer konuşma yaptı.

Hrant Dink ailesinin avukatı Fethiye Çetin, "Hrant Dink 1915'i değerlendiren soykırımdır demesini cezalandırmak için yazdıklarından bağımsız olarak cezalandırılmış ve Türklüğü aşağılamaktan hüküm giymiştir. Bu zihniyet cinayet sonrasındaki mahkeme sürecinde de devam etmektedir. 4 yıldır sayıları 100'e yaklaşan dava klasörlerinde tanıklar var, kanıtlar var ancak bunu soruşturacak siyasi iradeden yoksunuz" dedi.

DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan ise "19 Ocak bu ülkenin tarihinde dönüm noktası, bilinç sıçramasıdır. Hrant'ın arkasından yürüyen büyük kalabalık bu ülkede Ermeni sorunu olduğunu biliyordu. Bu insanlar kaybolmadı ve tepki göstermeye, gelişmelere müdahale etmeye hazır. 19 Ocak'ta hep beraber politik bir tepki gösterdik. Rakel Dink'in konuşmasıyla insanı bir boyut kazandı.

Bizim gücümüz bu ikisinin birleşmesinden kaynaklıdır" tespitlerini yaptı.

DHA'dan muhbirlik örneği

8 Ocak Cumartesi günü Bursa Baroevi'nde "Demokratik Anayasanın, Özgürlüklerin Önündeki Engeller ve Demokratik Özerklik" konulu bir panel düzenlendi. Panelde Ferhat Kentel ve BDP İstanbul milletvekili Sebahat Tuncel ve Yakup Karabacak konuştu.

Toplantıyı izleyen Doğan Haber Ajansı'nın muhabiri ne özgürlük talepleriyle, ne de konuşmacıların hangi vurguları öne çıkarttığıyla ilgilendi.

Toplantı salonunda yer alan Mustafa Kemal büstüne ne olduğu ile ilgilendi!

Bu "habercinin" ihbar içerikli "haber"nden sonra DSİP Bursa İl Örgütü sözcülerinden Esra Erener polis tarafından göz altına alındı. Bursa Barosu toplantıyı düzenleyenler arasında DÖH temsilcisi bir avukatı cezalandırmak için adım attı.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı toplantıyı, özetle "atasına" hakaret edenleri şikayet edeceği bir platform olarak değerlendiren Türkiye Türklerindir gazetesi bildiğimiz görevini sürdürmüş oldu.

İşyerinizde, fabrikanızda, okulunuzda, mahallenizde uğradığınız haksızlıkları bize yazın!

İletişim için: sosyalistisci@gmail.com

BDP'li tutsaklara özgürlük için yürüdük

Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi, "KCK davası" adı altında düzmece iddialarla yargılanan BDP'li siyasetçilerin serbest bırakılması, Amed'deki duruşmadan bir gün önce Ankara, İstanbul ve İzmir'de sokağa çıktı.

12 Ocak günü öğle saatlerinden itibaren Beyoğlu'nda olağanüstü hal ilan edildi. Panzerler, polis araçları ve yüzlerce polis İstiklal Caddesi'ni tuttu.

Akşamüstü İstanbul'da Tünel Meydanı'nda bulunan yüzlerce özgürlük yanlısı Taksim'e yürümek istedi. "Kürtler Kürtçe Konuşur- Kurd Kurdî Dixaxivin", "Serbest Bırakılsın Bén Berdan", "Özgürlük İstiyoruz Azadi Dixaxivin" dövizlerinin açıldığı eylemde atılan sloganlarda BDP'li tutsaklara, Kürt halkına ve Kürtçe'ye özgürlük talep edildi.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel ve DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan'da yürüyüşteydi.

Galatasaray Meydanı'nda bir provokasyon girişiminin ardından polis yürüyüşü engelledi. Galatasaray'da yapılan basın açıklamasını Türkçe Avukat Eren Keskin,

Kürtçe Veysi Altay okudu.

Ankara: Hepimiz Kürdüz, hepimiz BDP'liyiz!

Yüksel Caddesi'nde toplanan Özgürlük İstiyoruz aktivistleri, "Öz-öz-özgürlük, Kürt halkına özgürlük!", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Bijî biratiya gelan", "Hepimiz Kürdüz, hepimiz BDP'liyiz", "Kürtler Kürtçe konuşur!", "BDP'li tutsaklar serbest bırakılsın" sloganlarıyla Kürtçeyi bilinmeyen dil ilan eden mahkemeyi ve siyasi tutuklamaları protesto etti. Eylemin sonunda Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi'nin ortak basın açıklamasını Nesli Uras okudu.

İzmir: Kürtler, Kürtçe Konuşur!

Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi, KCK davasından tutuklanan Kürt siyasetçilerinin serbest bırakılması için İzmir'de

saat 18:00'da Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması yaptı.

"BDP'li Tutuklular Serbest Bırakılsın" yazılı pankart açan İnişiyatif üyeleri, "Kürtler, Kürtçe Konuşur!", "Kurd Kurdî Dixaxivin", "Özgürlük İstiyoruz" dövizlerini taşıdı. İnişiyatif adına basın açıklamasını okuyan Arzu Gümüş okudu.

SİSTEMİN İÇİNDEN

Ahmet Yıldırım

■ Ağrı'nın Patnos İlçesi'nde zorunlu askerlik görevini yapmakta olan çocuk doktoru asteğmen, birlikteki askeri yetkililerce dövülerek komaya sokuldu. Dövüldükten sonra da yol kenarına atılarak ölüme terk edildi. Faili meçhule sokulacak olan olay asteğmenin ailesinin ısrarlı çabalarıyla ortaya çıkarıldı.

■ Süre giden KCK duruşmaları kapsamında yüzlerce Kürt politikacının gözaltına alınması ve haklarında yüzlerce yıllık cezalar istenmesinin üzerinden çok geçmedi. Şimdi de üniversitelerdeki Kürt gençliğine dönük operasyonlar ve gözaltılar gerçekleştiriliyor. Van'da ki operasyonlarda 8 Kürt genç tutuklanarak yargılanmaya başladılar.

■ CHP Genel Başkan Yardımcısı Gürsel Tekin seçim stratejilerine ilişkin önemli bir ifşaatta bulunmuştu. AKP'yi devirmeye için MHP ile bir koalisyonun mümkün olduğunu söyleyen Gürsel, bu fikri aslında ağzından kaçırmadı. Tabanı tartışmaya ve bu fikre alıştırmaya dönük bir hamle idi bu. Türkiye'de epeyce bir insan yatıp kalkıp bu fikri geliştirmeye ve gerçekleşmesini sağlamaya çalışıyor.

■ CHP Grup Başkan Vekili ve Yalova Milletvekili Muharrem

İnce, başbakan Erdoğan'ın kendisine uzatılan bir şapkeyi kabul etmemesi üzerine "takke verselerdi giyerdi" dedi. Hatta Erdoğan'ın şapkeyi takmamasının üzerinden çok derin analizler yaptı. İnce "Şapka ile ilgili beyninin derinliklerinde, aklının derinliklerinde bir sorun var. Takılı kalmış oraya. Şapka ile ilgili sorununu cumhuriyetle olan sorunudur. Atatürk'le olan sorunudur, çağdaşlıkla, uygarlıkla ilgili sorunudur" diye beyanat verdi. İnce daha önce de referandumda "yetmez ama evet diyenler" için devşirmeler, dönmeler demişti. İnce bu gidişle Türk ırkının büyük teorisyeni olmaya doğru hızla ilerliyor. Derin ve sarıncı analizler yapmaya devam ediyor.

■ Büyük Birlik Partisi (BBP) ne zaman söyleyecek bir şey bulmasa idam ipine sarılıyor. İdam meselesini kamuoyunun gündemine sokmak için canla başla çalışıyorlar. BBP Genel Başkanı Yalçın Topçu partisinin düzenlediği 'Adana Buluşması' toplantısında "İdamı geri getireceğiz. İdamı geri getireceğiz diye bizi knayanlara da sesleniyorum, ateş düştüğü yeri yakar. Öyle millete rağmen sahte insan hakları savunuculuğu yapmasınlar". İnsan Türkçede sihirli iki kelimenin sahte ve sözdenin ırkçılar tarafından ne kadar da

sevildiğini düşünmeden edemiyor.

■ Gürsel Tekin MHP ile koalisyon olasılığından bahsederken, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli Eğridir'de yaptığı konuşmada "Bazı kesimlerin MHP'nin önünü tkamak için koalisyon kuracağı yönünde nutuklar atıyorlar. Koalisyon düşüncemiz yok, tek başına güçlü bir şekilde iktidar olmak istiyoruz" dedi. Elbette CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'da Bahçeli'den geri kalmadı, "hedefimiz tek başına iktidar" diyerek tüm milliyetçi oylara talip oldu.

BAK NE DEMİŞ?

1960'lı yıllarda bizde kavga yoktu. Kimse kimseye etnik kimliğini soruyordu. Herkes huzur içinde yaşardı. Geldik 2010'lara birbirimizin etnik kimliğini soruyoruz.

Kemal Kılıçdaroğlu
CHP Genel Başkanı

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm
-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim
-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzellemez.
-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, ege-men sınıfı korumak için oluşturulmuştur.
-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığılmal eylemi devirebilir.
-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücade-lenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.
-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.
-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm
-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeyi karşı çıkarlar.
-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.
-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti
-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadelecı kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığılmal örgütleri ve hareketi içindeki çalşma ile inşa edilebilir.
-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlerle katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

dsip.org.tr

ziyaret ediniz

sosyalist işçi

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Takipteyiz

Kenan Evren yargılanacak!

Darbeleri koruyan darbe anayasasının geçici 15. maddesi halkın oylarıyla kaldırılmasından, darbe karşıtlarının 20'den fazla ilde Kenan Evren ve 12 Eylül darbesinde rol oynayanlar hakkında suç duyurusu yapmalarının üzerinden 4 aydan fazla zaman geçti.

Anayasa değişikliği, darbelerin sivil mahkemelerde yargılanmasını hükme bağlamıştı. Ankara ve İzmir'deki mahkemeler ise görevsizlik kararı verdi. İki mahkemede topu Yargıtay'a atıyor.

Kenan Evren hakkında Yargıtay'ın vereceği karar ise halk başından beri biliyor. Bugüne kadar darbeleri hep kollayan, ordu darbe yapmadığında yargı darbesi yapan yargıçlar 12 Eylül'ü hala yaşıyor klanların başında geliyor. 31 yıldır darbeler hakkında hiçbir soruşturma açmayan, açılan davaları hasıraltı eden yüksek yargı Kenan Evren ve 12 Eylülcülerini kurtarmak için kenarda bekliyor.

CHP ve MHP darbelerinin sivil mahkemelerde yargılanmasını sonuna kadar engellemek istedi. AKP ise 12 Eylül referandumunu öncesi yaptığı 12 Eylül eleştirisini hemen rafa kaldırdı. Seçilmiş hükümet olarak darbelerden hesap sorulacağını söyleyen, Kenan Evren'in astığı Erdal Eren'i sık anan, yargıdaki oligarşiye çatan Başbakan dört aydır suskun. Başbakan ve

AKP'de topu yargıya atıyor. 'Evet' diyen yüzde 58 hükümete Kenan Evren'i ve 12 Eylülcülerini yargılama yetkisi verdi, AKP ise bu yetkiyi kullanmıyor.

12 Eylül darbesinin başı Kenan Evren'in yargılanması artık önemsiz mi? Darbeden sonraki otuz yıl boyunca sağ ya da sol bütün siyasi hareketler Kenan Evren'in yargılanmasını istedi.

2000'li yıllarda Evren ve 12 Eylül cuntasının yargılanması için onlarca yürüyüş yapıldı. Ne zaman halk demokratik mekanizmaları kullanarak Kenan Evren ve 12 Eylülcülerinin yargılanmasını mümkün kıldı, birileri

çıkıp "bu önemsizdir" demeye başladı.

94 yaşında olsun, bazı cunta üyeleri yaşamıyor olsun, üzerinden 30 yıl geçsin, 12 Eylülcüler yargılanmalı ve mutlaka cezalandırılmalıdır. Bu geçmişin intikamının alınması için değil bir daha darbe olmaması için gereklidir.

27 Mayısçılar yargılanıp cezalandırılmadığı için 12 Mart oldu. 12 Eylülcüler yargılanıp cezalandırılmadığı için 28 Şubat darbesi oldu. Darbe suçuna imza atan askerler, yargıçlar, polisler, işbirlikçi siyasetçiler cezalandırılmadığı için Ergenekon Hrant'ı öldürdü, 27 Nisan

E-muhtırası yayınlandı.

Kenan Evren ve 12 Eylül cuntasının yargılanmasına "artık önemsizdir" demek yeni darbeler, darbe yaratmak için yeni provokasyon ve katliamlara yolu açmak demektir. Anayasa değişikliğine Yetmez ama Evet diyenler tam da bu değişikliğin yetmediğini söylemiş, tüm darbe ve darbe girişimcilerinin yargılanması için mücadeleyi, yeni bir anayasasının gerekliliğini savunmuştu.

Oyumuzun ve suç duyurularının arkasındayız. Kenan Evren'i koruyanları teşhir edeceğiz. Bir daha 12 Eylül'ün olmaması için bu davayı takip edeceğiz.

Z Yayıncılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Ayşe Demirbilek ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Volkan Tamusta ■ Adres: Nail Bey Sokak, No: 9/15 Kadıköy / İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaacılık: Davutpaşa Caddesi, Güven Sanayi Sitesi, B Blok, Kat: 3, No: 366, Topkapı İstanbul - Telefon: 212 544 66 34 ■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır

www.sosyalistisci.org

Arjantin 30 yıl sonra darbecisini yargıladı, sıra Türkiye'de

17 Ocak'ta Beşiktaş'taki İstanbul Adliyesi önünde Lale Mansur tarafından okunan KEKİK açıklamasından:

"Darbeden 30 yıl sonra yapılan referandumda "yetmez ama EVET" dememizin belki en büyük nedeni Kenan Evren ve arkadaşlarının yargılanabilmesini sağlamaktır. Referandumda HAYIR diyenler ve referandumu BOYKOT edenler bizim gibi bir hafta önceden suç duyurusu için imza toplamaya başlamıştı. 13 Eylül sabahı Türkiye'nin her yerinden darbeler hakkında suç duyurusunda bulunulmuştu. Ama görüyoruz ki ne Kenan Evren savcılığa ifadeye çağırılıyor ne de diğer darbeler hakkında bir işlem yapılıyor.

Biz henüz başaramadık ama dünyada darbelerinin yargılanan ülkeler var. Arjantin'de 1976 yılında askeri darbe olmuştu. Arjantinliler 30 yıl sonra darbeci askerleri koruyan maddeyi yürürlükten kaldırmıştı. Darbeci devlet başkanı 85 yaşındaki Videla ile dönemin kara kuvvetleri komutanı ve 15 üst düzey asker-polis ömür boyu hapse mahkûm edilmişti. Kenan Evren'i koruyanlara Arjantin örneğini hatırlatmak isteriz.

Şimdi biz Kenan Evren'i

Koruyanları İzleme Komitesi (KEKİK) olarak suç duyurumuz hakkında işlem yapmayan memurundan amirine, savcısından hakimine, müsteşarından bakanına, başbakanından cumhurbaşkanına kadar herkesi izleyeceğiz. Müracaatımız hakkında işlem yapmayanları adıyla unvanıyla kamuoyuna duyurup teşhir edeceğiz.

Başvurumuzu kabul eden İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Vekili Turan Çolakkadı'yı ve suç duyurumuz hakkında işlem yapmayan, Kenan Evren'i savcılığa ifadeye çağırmayan Cumhuriyet Savcısı Kadir Altınışık'ı görevde davet ediyoruz. Aksi takdirde Kenan Evren'i koruduklarına karar verip gerekli işlemlerin yapılması için Adalet Bakanı Sadullah Ergin'e müracaat edeceğiz.

Adalet Bakanı da Kenan Evren'i korusa Başbakan ve sonra Cumhurbaşkanı'na gideceğimizi bildiririz."

Halk oylamasını ertesi günü, 13 Eylül'de vakit kaybetmeden soluğu mahkemede alanlar, 4 aydan fazladır Kenan Evren ve 12 Eylülcüler hakkındaki yargılama sürecinden tek bir adım atılmaması üzerine harekete geçti.

Kenan Evren'i Kollayanları İzleme Komitesi'ni (KEKİK) kuran darbe karşıtları 17 Ocak'ta İstanbul Adliyesi'ne giderek suç duyurusunda bulundu.

Avukat Mücteba Kılıç KEKİK'in neler yapacağını şöyle anlattı: "Kenan Evren'i koruyanları tespit edip afişe edeceğiz. Darbeleri kim koruyorsa, kamuoyuna adıyla, ünvanıyla kendisini afişe edeceğiz. Kenan

Kenan Evren'i Koruyanları İzleme Komitesi nedir?

Evren'i koruyanları web sitemizde duyuracağız. Yine Kenan Evren'i koruyanları ihbar hattı olacak, buradan da Kenan Evren'i koruyanlar bize ihbar edilecek ve KEKİK tarafından o

şahıslar kamuoyuna duyurulacak. Savcılık talebimizi yerine getirmezse bakanlığa, o olmazsa başbakan ve hatta cumhurbaşkanına kadar çıkıp Kenan Evren'in yargılanmasını talep

edeceğiz. Talebimizi kabul etmeyenleri ifşa edeceğiz." Komite Üyeleri: Adalet Ağaoglu, Ferda Keskin, Lale Mansur, Sacit Kayasu, Ali Bayramoğlu, Oral Çalışlar,

Zeynep Tanbay, Kerem Kabadayı, Mithat Sancar, Leyla İpekçi, Hayko Bağdat, Ferhat Kentel, Doğan Tarkan, Hilal Kaplan, Bekir Berat Özüpek, Yıldız Önen, Abdülhamit Kırmızı, Demiray Oral, Cemil Ertem, Roni Margulies, Hıdır Geviş, Cengiz Algan, Neslihan Demir, Mehmet Altan, Mesut Yeğen, Sezai Temelli, Şenol Karakaş, Fehim Işık, Turgay Oğur, Arife Köse, Ümit Kıvanç, Fethiye Çetin, Mustafa Şentop, Mücteba Kılıç, Emre Aköz, Yıldray Oğur, Yağın Ergüdoğan, Nagehan Alçı, Ayhan Aktar.

KEKİK'le iletişim için: kekikihbarhatti.blogspot.com